

Informació

Àmbit Maria Corral

Roger de Llúria 89, 2n 1a

08009 Barcelona

T 93 272 29 50

F 93 272 29 51

www.ambitmariacorrall.org

info@ambitmariacorrall.org

Reserves

T 93 272 29 50

abans de dilluns 15

Lloc sopar-col·loqui

Restaurant La Lluna

Santa Anna 20

(cantonada carreró Sant Bonaventura)

Barcelona

Hora

20:00 h

Preu tiquet

32 euros

Pagament a "la Caixa"

2100 3317 11 2200066494

Amb l'assessorament de la Universitas Albertiana

àmbit maria corral
d'investigació i difusió

Més enllà de la família: comunitats adultes

18 octubre 2012

205 Sopar hora europea

Ponents

Jordi Cussó i Porredón

Economista. Director de la Universitas Albertiana

Maria Martínez i Vendrell

Psicòloga

Eulàlia Solé i Romero

Sociòloga i escriptora

Ricard Vilaregut i Sáez

Director del Centre Internacional Escarré per les
Minories Ètniques i les Nacions (CIEMEN)

Moderadora

Ester Romero i Truño

Fundació Ajudantajudar

DEFINIS DESIGN

àmbit maria corral
d'investigació i difusió

Més enllà de la família: comunitats adultes

En moments sociopolítics especialment crítics pel que fa a l'economia i a un afebliment dels valors en la societat i en què regna la por a la incertesa, es detecta una necessitat d'obrir-se a noves formes d'entendre i viure les relacions humanes.

En les Jornades de l'Àmbit Maria Corral de l'any 1982 sobre les Comunitats Socials Adultes, el professor Aranguren feia una distinció entre el que és comunitat i el que és corporació. Deia: «Comunitat és el tipus d'agrupació més espontània, més càlida, més interpersonal i que pretén dotar d'un sentit la vida com a tal. Mentre que la corporació és un tipus d'agrupament més fred, més jurídic, que no pretén dotar de sentit la totalitat de la vida, sinó simplement agrupar-se per a unes finalitats determinades, que no són mai, per altra banda, les finalitats últimes».

El Dr. Francesc Torralba, diu: «L'home es construeix en la comunitat, no en la col·lectivitat, ni en la suma d'individus, sinó en el vincle intersubjectiu entre dos éssers diferents que es reconeixen i s'acullen mútuament. En la comunitat, cada individu conserva el seu nom i cognoms, les seves característiques definitòries. L'home no està sol en l'univers, està en contínua relació amb els altres, i aquesta relació no és accidental en la seva vida, sinó edificant i formativa».

Avui dia sembla com si totes aquestes característiques comunitàries que el professor Torralba assenyala només es poguessin viure en la família. Sembla com si entre la família i la gran societat no hi hagués res més. Quan això passa, l'estructura familiar carrega un pes excessiu i n'hi ha prou que a casa hi hagi un malalt greu o un minusvàlid o que es passi per dificultats econòmiques, perquè aquest grup trontolli. Fins i tot en les millors circumstàncies, serveix de poc enfortir el nucli familiar si viu aïllat enmig d'una immensa massa social i enfront d'un Estat impersonal, que cada vegada pren més decisions en funció dels mercats financers, i no d'acord amb les necessitats reals dels seus ciutadans.

Necessitem aquestes comunitats socials en què les persones es relacionen amb les altres d'una manera més afectiva, més primordial. Aquests grups socials reben cohesió interna en la mesura que poden participar d'emocions primordials com la lleialtat, l'afecte, l'amor, una pertinença en comú, una vida en comú. Sense caure en idealitzacions, perquè és en aquest mateix espai on també es fa experiència de l'enveja, la gelosia o l'egoisme. És el lloc on vivim l'aiguabarreig dels sentiments i emocions humanes. I això és cert que ho vivim en el marc familiar, però no és pas exclusiu de la família; també es pot donar en grups més amplis: un grup de matrimonis, una associació cultural, una associació de veïns, un poble. Les comunitats són molt importants, perquè són aquelles entitats que donen sentit a la vida.

La societat ens ofereix un ventall molt ampli de corporacions, és a dir, grups en els quals la relació amb els altres éssers humans ve mediatitzada per lleis, institucions i burocràcia, i les comunitats queden en un segon terme. En aquestes corporacions la relació amb l'altre ens ve donada no pel que som, sinó pel lloc que hi ocupem. Un gerent d'una empresa és important per la seva utilitat, per la seva eficàcia o pel seu resultat; no per ser qui és. Tots plegats vivim en el món de la utilitat, de l'eficàcia, de la productivitat, és a dir, en un món que es guia per criteris funcionals i poc afectius.

Necessitem alguns canvis socials que facin sorgir en la societat grups, comunitats, en què la unió principal dels que les formen no sigui només el vincle de la consanguinitat, sinó la decisió lliure d'unir-se per un objectiu, per uns ideals, per estar junts, per ajudar-se..., en definitiva, en què el vincle fonamental sigui l'amistat. Són comunitats socials formades per famílies i grups que es coneixen personalment i comparteixen afinitats, conviccions, o simplement simpatia o afectes. Són xarxes de persones que hi poden trobar enfortiment i suport.

Aquesta forma d'amistat és tan important com el clima afectiu en la família, i aquestes comunitats socials poden oferir formes importants de suplència en els moments que ens toca viure avui, d'especial dificultat.

Jordi Cussó i Porredón